

Ιερατική Σύναξη κληρικών των Επισκοπών Μελβούρνης και Χώρας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, ο οποίος πραγματοποιεί ποιμαντική επίσκεψη στη Μελβούρνη με την ευκαιρία της Θεομητορικής εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, προήδρευσε [Ιερατικής Συνάξεως](#) των κληρικών που διακονούν στις Ιερές Επισκοπές [Μελβούρνης](#) και [Χώρας](#), στην Πολιτεία της Βικτώριας.

Η Σύναξη φιλοξενήθηκε την Πέμπτη, 14 Αυγούστου 2025 στον Αρχιεπισκοπικό Ιερό Ναό του Αγίου Ευσταθίου και συμμετείχαν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μελβούρνης κ. Κυριακός και Χώρας κ. Ευμένιος.

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος ανέπτυξε μία ενδιαφέρουσα εισήγηση, με θέμα:

«Πολυπολιτισμικότητα και κοινωνικός ρατσισμός», όπου ξεδίπλωσε σκέψεις και προβληματισμούς αναφορικά με τον ρόλο που καλείται να διαδραματίσει η Ορθοδοξιά μέσα στο πολυπολιτισμικό περιβάλλον της σύγχρονης κοινωνίας. Ο Σεβασμιώτατος, αφού τόνισε εισαγωγικά ότι η θρησκεία συνιστά κέντρο του πολιτισμού, παρουσίασε και συνέκρινε τα χαρακτηριστικά των αμιγών πολιτισμικά κοινωνιών με εκείνα των πολυπολιτισμικών κοινωνιών. Επιχειρώντας μια θεολογική προσέγγιση του εξεταζόμενου φαινομένου, παρατήρησε ότι ο Απόστολος Παύλος στην προς Γαλάτας Επιστολή (Γαλ. 3:26-28) «μας θυμίζει πως το να είναι κανείς χριστιανός δεν σημαίνει ότι αρνείται την ετερότητά του, την εθνική, κοινωνική, φυλετική του ταυτότητα, αλλά πάντοτε θυμάται, πως μέσα στην Εκκλησία όλες οι συλλογικότητες βρίσκονται σε κοινωνία σαν αποτέλεσμα της πίστης και της αγάπης που πρέπει να έχουμε μεταξύ μας. Συνεπώς η αναγνώριση της ετερότητας του άλλου, αλλά και της ενότητας μας με τον άλλο, αποτελεί προϋπόθεση για την ευρύτερη ενότητα της σύγχρονης πλουραλιστικής κοινωνίας. Η πολυπολιτισμικότητα της σύγχρονης κοινωνίας προκαλεί την Ορθοδοξία να ανακαλύψει μέσα από την ετερότητά της τα στοιχεία ταυτότητας με άλλες συλλογικότητες, που επιμένουν στην ανυπέρβλητη ετερότητά τους, προκειμένου να συνυπάρξουν ειρηνικά και δίκαια στον ίδιο ζωτικό χώρο».

Σε άλλο σημείο της εισηγήσεως, ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε ότι «ο Τριαδικός Θεός που λατρεύουμε, είναι Θεός της ετερότητας και της κοινωνίας, υπερβατικό μυστήριο λυτρωτικής και σταυρωμένης αγάπης που προσφέρεται για να ζήσει ο κόσμος. Το Άγιο Πνεύμα στην απόλυτη ελευθερία του και στην αδιάκοπη σωστική παρουσία του στον κόσμο μπορεί να μας ξαφνιάζει με το έργο του: “Τό Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καί τήν φωνήν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ’ οὐκοῖδας πόθεν ἔρχεται καί ποῦ ὑπάγει” (Ιω. 3:8). Μέσα σε αυτά τα αγιοπνευματικά πλαίσια, δε θα πρέπει να αποκλείσουμε το γεγονός πως η παρουσία των άλλων στο δικό μας ζωτικό κοινωνικό χώρο και η επικοινωνία μας με αυτούς μπορεί να είναι θεϊκή πρόκληση για μια καλύτερη κατανόηση και για ένα καλύτερο βίωμα της πίστεώς μας».

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος υπενθύμισε ότι η ίδια η ενανθρώπιση του Θεού Λόγου, δηλαδή ο ερχομός του Θεού στη γη, κατά την οποία ο Άκτιστος Θεός συνάπτεται και συναναστρέφεται με την ανθρώπινη φύση και ιστορία, μαρτυρεί το παραδοξότερο ίσως παράδειγμα ανοχής, αποδοχής και προσαρμογής στην πολιτισμική ιδιαιτερότητα του άλλου. «Εδώ μιλούμε για πραγματικά θέσπιση πολυπολιτισμικότητας και κατάργησης του κοινωνικού ρατσισμού», υπογράμμισε και επισήμανε: «Οποιαδήποτε σύγκριση μεταξύ κτιστών πολιτισμών παραμένει συντριπτικά κατώτερη αυτής της απολύτως καινοφανούς συμβίωσης ή συνάφειας. Ο Χριστός μίλησε με τους περιθωριακούς, τις πόρνες, τους τελώνες, επαίνεσε τον Σαμαρείτη της παραβολής που περιέθαλψε τον αλλοεθνή, συναναστράφηκε με

τους αγραμμάτους, τους ψαράδες, τους βοσκούς, έφαγε με τους αχρείους, μίλησε για τον πλησίον και είπε να τον αγαπάμε σαν τον εαυτό μας, μίλησε ακόμα και για τους εχθρούς μας και είπε να τους αγαπούμε ακόμα πιο πολύ, διότι αυτό συνιστά μια υπέρβαση».

Μετά το πέρας της εισηγήσεως, ακολούθησε εποικοδομητική ανταλλαγή απόψεων και η Ιερατική Σύναξη ολοκληρώθηκε με τη συζήτηση πρακτικών και διοικητικής φύσεως ζητημάτων, κατά την οποία δόθηκαν οι δέουσες συμβουλές και κατευθύνσεις από τον Αρχιεπίσκοπο κ. Μακάριο.